

[Christmas Møller.]

her afleverede, for hvis man vil se, hvad den højtærede Statsminister sagde, de Betragtninger, han politisk gjorde gældende, tror jeg, jeg kan have Lov at sige, at de er paa visse Punkter af en saadan Betydning, at vi for vort Vedkommende kan være tilfredse med dem, om Fortsættelsen bliver den Betydning, som Statsministeren her har gjort, lig. Naar det ærede Medlem da havde ondt af mig, vil jeg altsaa sige til ham, at jeg er særdeles tilfreds, og saa er vi begge tilfredse, og saa er det jo godt.

Til den højtærede Statsminister skal jeg sige, at den højtærede Statsminister sagde, at han huskede ikke saa godt, og derfor havde han baade set i sine Papirer og han havde endvidere konfereret med Meningsfæller om det Spørgsmaal, vi diskuterer. Ja, jeg vil sige til den højtærede Statsminister, at jeg stoler ej heller paa min egen Hukommelse. Jeg har begribeligvis ogsaa konfereret dette Spørgsmaal med de Meningsfæller, som det var naturligt at konferere med. Men der er den store Forskel mellem det, den højtærede Statsminister siger, og det, jeg siger, at den højtærede Statsminister skal referere fortrolige Samtaler, Samtaler, som den højtærede Statsminister og hans Meningsfæller ønskede skulde være fortrolige, medens jeg dokumenterer paa Grundlag af Dokumenter, som har været offentligt fremme. Men dertil kommer dette, at hvis den højtærede Statsminister havde Ret, hvis det virkelig var Venstres Mening i 1926 at indlede et nærmere Samarbejde med os, saa er det dog klart, at de ikke var gaaet til det radikale Venstre først. Selve den Omstændighed, at den højtærede Statsminister og hans Kolleger gaar til det radikale Venstre først og med Villie gør dette, er et oplagt Bevis for, at min Betragtning er rigtig. (*Statsministeren* [Madsen-Mygdal]: Aldeles ikke, det er lige omvendt!). Og dertil kommer, at da vi forhandlede Spørgsmaalet her i Rigsdagen efter den højtærede Statsministers Programtale, udtalte Formanden for det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Pürschel, følgende — jeg beder den højtærede Formand om Tilladelse til et kort Citat:

„Venstre havde imidlertid Valget, og Venstre valgte ikke en Fortsættelse af det borgerlige Samarbejde fra 1920—24, men Venstre valgte at staa paa egne Ben.“

Denne meget klare og tydelige Udtalelse blev der overhovedet ikke protesteret imod. Og vil man læse alle de Forhandlinger igennem, vil man se, at det laa for alle saaledes, at Venstre havde valgt saaledes, som jeg her har skildret det. Derfor har jeg

Lov til at sige, at det er ikke blot den højtærede Statsminister, der husker forkert, men det er ogsaa dem, han har konfereret med.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Stauning har Ordet for en kort Bemærkning.

Stauning: Det er i Anledning af den højtærede Udenrigsministers sidste Bemærkning, jeg vil gøre en Bemærkning, idet han — hvad jeg i og for sig er tilfreds med — erklærer, at den Optræden, der sker i Folkeforbundet, naturligvis i de afgørende Standpunkter i hvert Fald maa være i Overensstemmelse med den Regering, der til enhver Tid sidder her i Landet. Anderledes kan det jo ikke være. Jeg vil dog haabe, at den højtærede Minister ogsaa medgiver, at det ikke skal udelukke, at Mindretal kan faa Lejlighed til at gøre deres Meninger gældende ogsaa i Folkeforbundsforsamlingen. Men naturligvis, naar der skal stemmes eller træffes Afgørelser, maa det være i Overensstemmelse med den Regering, der til enhver Tid sidder.

Naar den højtærede Minister nævnte, hvad der skete under min Regering, saa vil jeg dog føje til det, den højtærede Minister i øvrigt sagde, at min Optræden jo dog ikke var værre, end at den korte Udtalelse, jeg fremsatte dernede, blev drøftet og planlagt i et samlet Delegationsmøde. Men jeg vil endvidere sige, at naar den højtærede Minister nu taler om Ekspertter og Værdien af at have Ekspertter i Folkeforbundsforsamlingen og betegnede General Birke som en saadan, saa er det i hvert Tilfælde ikke som saadan, at Generalen var i Genève. Han var der som Regeringens Repræsentant paa lige Fod og paa lige Vilkaar med de andre tre Partiernes Repræsentanter; han var der ikke som Ekspert. Men han var der efter min Mening ganske i Strid med selve Folkeforbundspagten, thi Generalen staaar ikke paa det Standpunkt, som Folkeforbundspagten kræver, nemlig at de Stater, der optræder indenfor Folkeforbundet, har som deres første Opgave at indskrænke Rustningerne. Den General, som Venstre havde udpeget til at repræsentere Regeringen, staaar paa et Standpunkt, der endog gaar til højre for Regeringens Standpunkt, staaar med et Forslag om Rustningsforanstaltninger, der kræver 10—13 Mill. Kr. mere end det af Regeringen fremsatte Forslag. Det er dog en højst ejendommeligt Repræsentant at vælge, og det er højst ejendommeligt at gøre denne Repræ-